

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 12.12.2005

Číslo: Ročník 15 (2005), Číslo 4

Sekce: Knihovníci, čtenáři políbení múzou

Název článku: Jaké jsou dnešní babičky?

Autor: Alena Pospíšilová

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=609>

Jaké jsou dnešní babičky?

Alena Pospíšilová

Městská knihovna v Jičíně vyhlásila u příležitosti 150. výročí prvního vydání Babičky Boženy Němcové výtvarnou a literární soutěž Moje babička versus babička Boženy Němcové aneb Jaké jsou dnešní babičky? (Propozice viz zadní strana 2. čísla letošního zpravodaje U NÁS).

Celkem se sešlo 95 výtvarných prací – obrázků současných babiček provedených nejrůznějšími technikami - a 33 literárních prací. Výtvarné práce hodnotila pětičlenná porota: Libor Hofman – výtvarný redaktor nakladatelství Mladá fronta, Kristýna Hofmanová – vnučka, zástupkyně dětí a nadějná výtvarnice, PhDr. Eliška Nováková – babička, Václav Ševčík – akademický malíř a grafik, dědeček a Zuzana Ševčíková – babička. Porota nominovala do užšího výběru 15 prací, z nichž bylo 7 nejlepších navrženo na ocenění a 8 na čestné uznání. Vyhodnocené práce byly v knihovně vystaveny a mohli se s nimi seznámit nejen místní, ale i návštěvníci Knihovnické dílny a festivalu Jičín město pohádky.

Organizátoři soutěže děkují všem dětem, které se zamyslely a popřemýšlely o svých babičkách. Nejen jak vypadají a v čem se nepodobají nebo naopak podobají literární babičce Boženy Němcové. Děkují za pomoc a spolupráci také učitelkám základních škol, které s knihovnou na vyhlášených soutěžích spolupracují.

Slavnostní vyhodnocení soutěže se konalo za účasti spisovatelek Květy Kuršové a Ivy Procházkové u příležitosti festivalu Jičín město pohádky.

Vítězné literární práce:

Babička – nejlepší přítel člověka

Každý si myslí, že se na naší zemi vyskytuje pouze jeden druh babiček. A to babička v zástěře, s čepcem na hlavě, brejličkama, sedící v houpacím křesle a čtoucí pohádky. Jenže tohle všechno je jeden veliký omyl. Po Čechách se totiž vyskytuje více druhů babiček. A to: babičky kulaťoučké, hubené, svalnaté či vysoké nebo bělovlasé (ty jsou bohužel ohrožený druh, neboť v dnešní době si nechává každá babička udělat přeliv). A ještě máme babičku drdolovou. Každý by si měl vybrat tu babičku, která by mu vyhovovala, neboť každý z nás ví, že babička je nejlepší přítel člověka!

Já osobně bych si vybrala babičku kulaťoučkou. Neboť z této babičky jasně plyne, že ráda vaří a ještě raději pečce koláče. A sladké já moc ráda.

Babičku hubenou a svalnatou zařadíme do skupiny sportovních babiček. Takže kdo žije život v poklusu – u něho se předpokládá, že je výborný běžec – tak ten ať si vybere babičku hubenou. Je to skvělá atletická závodnice.

Ovšem kdo radši tvrdé sporty, jako je box, tak pro něj je tu babička svalnatá. Tato babička je také dobrá jako ochranka. Takže začněte s babičkou svalnatou trénovat a za chvíli už si na vás netroufne ani parta před školou.

Babičku vysokou by si měl za babičku vybrat vášnivý cestovatel nebo nesmělý človíček. Tato bábrlinka má pro cestování dvě velké výhody. Za prvé má dlouhé nohy, takže vám půjde cesta pěkně od nohy. A za druhé se vám prostě nemůže ztratit v davu – je jaksí vyčnívající. A pokud jste malý nesmělý človíček, kterého lidi přehlížejí, tak si vyberte také tuhle babičku. Tu lidi prostě přehlédnout nemohou.

Babiček světlovlasých je už opravdu málo. Tyto babičky mají kouzelnické vlastnosti. Ale jestli jste četli pohádky, tak byste to měli vědět. Takže když potkáte tuto osůbku a máte s sebou kus koláče či buchty (v dnešní době by možná stačila i tatranka), nebuďte sobec a rozdělte se. Jakkpak se vám asi babička odvděčí? Samozřejmě – splní vám tři přání. Ale pozor! Je tu ještě babička drdolová. Je to babička přísná, vyznačující se učitelskými vlastnostmi. Takže pokud nevíte, jestli se ve slově babička píše Y nebo I, tak se jí radši vyhněte velikým obloukem.

Vědci v dnešní době zkoumají další druhy babiček. Ale tyto druhy nejsou úplně ověřené, proto se budeme muset spokojit pouze s těmito druhy.

Pavλίna Palasová – 12 let (1. místo)

Moje babička

Moje babička má dobré srdce. Podniká se mnou zábavné i výchovné kousky. Babička je velmi vzdělaná. Pomáhá bylinkami nemocným lidem.

Moje babička je menší postavy, má modré oči, světlé vlasy a nosí brýle. Jméno mé babičky je Jarmila Staníková. Má dva psy, jeden se jmenuje Nik a druhý Rex. Její manžel se jmenuje Josef. Babička je na něj někdy našťvaná, když pije pivo. Dokáže si ho ale vždy srovnat. V módě Jarmila také nikdy nezahálí. Nejráději si kupuje vše do stejné barvy. Před měsícem udělala výjimku, místo červeného si koupila stříbrné auto. Dost mě to zarazilo, ale nechal jsem to být. Jezdí se v něm docela dobře, možná líp než v červeném.

Moje babička je maminkou mé mamky a ještě dvou mých tet. Jarmila pochází z Bratroušova. Tam žila v malém příbytku s pěti sestrami a jedním bráchou. Její brácha se vyboural na motorce.

Ještě k tomu léčení. Babička začala s léčením už brzy. Sbírá bylinky v lese, na louce a u potoka. Vždy má plný blok objednávek. Pomohla už tisícům lidí.

Tomáš Kolc – 10 let (2. místo)

Moje babička

Já mám dvě babičky, které jsou moc hodné. Jedna babička bydlí v Jičíně a druhá v Praze. Rozhodl jsem se, že budu psát o babičce, která bydlí v Jičíně.

Moje babička bydlí kousek od nás. Když jdu ze školy, často se u ní zastavuji. Hlídá

mě, když jsou rodiče v práci, občas u ní i spím. Když přijdu k babičce, napíšu si u ní úkoly. Zeptá se mě, jak jsem se měl a jaké jsem dostal známky. Za dobré známky dostávám odměnu. Moje babička ráda vaří a peče a já jí občas pomáhám. Když je hezké počasí, jezdíme s babičkou a dědou na výlety na kole. Také chodíme na jejich zahrádku. Pomáhám zalévat, pumpovat vodu ze studny, odnášet plevel na kompost. Rád sklízím a jím jahody a hrášek. S babičkou chodíme do divadla a na výstavy. O festivalu Jičín – město pohádky je babička ve městě od rána do večera. Zná program lépe než pořadatelé. Každý rok o prázdninách jezdím s babičkou a dědou na dovolenou. Minulý rok jsme byli na Slovensku v termálních lázních a byli jsme tam s bratrancem Michalem. Letos pojedeme do České Kanady. Těším se, že si tam užijeme hodně legrace a že budu s babičkou a dědou celý týden.

Vojta Hrubý – 10 let (3. místo)

Čtvrté místo získala Veronika Dobešová, páté místo Tereza Nožičková, čestné uznání získali Darja Mádlová a Daniel Němeček.

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz · studovna@svkhk.cz · <http://www.svkhk.cz>